

בס"ד

גליון

דברות קודש

קרעטשניף סיגעט

דברי אלוקים חיים

מרבותה"ק זי"ע

ולהבדלחט"א

מכ"ק מרן רבינו שליט"א

פרשת ראה תשפ"ו

יו"ל ע"י

מכון "נהרי אמונה"

דחסידי קרעטשניף סיגעט

**הוצאת הגליון נתרם לע"נ
הרה"ק רבי זיידא אליעזר זאב בן
הרה"ק רבי צבי הירש זי"ע ועכי"א**

**מערכת קול קרעטשניף סיגעט
ניתן לשמוע דברות קודש דא"ח מרבותינו הק' זי"ע
ויבדלחט"א כ"ק מרן רבינו עט"ר שליט"א
וכן מהנעשה והנשמע בצל הקודש**

**ארה"ק: 02-313-6802
ארה"ב: 1518-592-0074
ענגלאנד: 4420-81477-116**

**© כל הזכויות שמורות
ks3136802@gmail.com**

דברי אלוקים חיים

מכ"ק מרן רביה"ק בעל רזא דאמונה זיעוכי"א

רעוא דרעוין - פרשת ראה

השם, והולך כאדם ריק ושם זהו הקללה
היותר גדולה, אמנם ברכה היותר גדולה
הוא אם הולכים בדרכי השם ושומעים
אל מצוות השם, וכדאיתא באוה"ח הק'
(כאן) את הברכה אשר תשמעו, דמלבד
הברכה שהיא התוצאה המושגת מהליכה
בדרכי השם, עוד יהיה לו שכר הטוב
והוא אשר תשמעו, שזוכה ללמוד תורה
שהיא תענוג מופלא ומחיה הנפש, ע"כ,

והנה האדם קרוץ מחומר שהשי"ת הכניסנו
לתוך גופים, עם נשמה, וכמ"ש אלקי נשמה
שנתתה בי טהורה היא אתה בראת אתה
יצרת כו'. והקב"ה הכניס אותנו לחומר
כדי להפך החומר לצורה, וזהו העבודה של
יהודי להפך מחומר לצורה, שהכל הולך
טוב ועובדים את השי"ת, אבל בזמנים
קשים הן ברוחניות והן בגשמיות אומר
התניא קדישא והתורה אמרה ועבדתם את
ה' אלקיכם דהעיקר הוא העמל ויגיעה,
הארעווען ומס"נ להשי"ת, שע"ז משלמין

נחזור מה שדברנו אתמול (בשולה"ט ליל
שב"ק) והשי"ת יתן כוח ושכל הישר לעורר
לבבי הנשבר, ולעורר לבבות ישראל
לאבינו שבשמים בזכות אבותינו הקדושים,
בזכות אאמו"ר הק' ז"ל ובזכות צדיקים
הקדושים, ובזכות כל הצדיקים קדושים
ושרפי מעלה, שהילולא שלהם היה בשבוע
שעברה, אשר אמרנו בצלם אנו חיים,
ומאמינים אנו עד היום הזה, איתא בפרשת
השבוע בתוה"ק ראה אנכי נתן לפניכם
היום ברכה וקללה, את הברכה אשר
תשמעו אל מצות ה' אלקיכם אשר אנכי
מצוה אתכם היום, והקללה אם לא תשמעו,
ויש לפרש, את הברכה אשר תשמעו,
דברכה היותר גדולה היא, אשר תשמעו
דברכה היותר גדולה ליהודי שישמע אל
מצות ד' אלקינו, וכן קללה היותר גדולה
ליהודי הוא אם לא תשמעו אל מצות ה'
וגו', דזהו הקללה היותר גדולה ליהודי
אם מסבב עצמו בעולם בלא שמירת
התורה, בלא תורה ותפלה ובלא עבודת

מה שצריך לתקן דכל אדם יכול לראות זאת בעצמו, שיש דברים שיכול כ"א לראות שיש לו יצר מיוחד המומר לדבר אחד, וכגון שיש אנשים שיכולים לעשות ללמוד ולהתפלל וכו' אבל אמירת תהלים בכל יום קשה לו מאוד לומר, דממש יש כאלו שקשה כאבן לומר קאפיטל תהלים בכל יום, וכדומה וכדו', יש כאלו שקשים מאוד ללכת למקוה בכל יום, ועוד דברים קטנים כאלו אינם יכולים, ודברים קשים יותר מאלו יכולים ועושים. אבל דברים קטנים אינם יכולים בשום אופן כגון ללמוד בספר חסידות אינו מרגיש שום חיות, או ללמוד חומש ורש"י, ולהעביר סדרה בכל שבוע, אינו יכול, אף שעושה דברים קשים יותר שיכול ללמוד שעות רצופות וללמוד בעמקות, אבל כשמוגיע להעביר הסדרה או ללכת למקוה אינו יכול בשו"א,

וע"ז אמרו שדווקא דברים אלו שקשים לו מאד, זהו סימן שע"ז נברא וירד לעוה"ז, וכל זמן שלא תיקן זאת עדיין לא פעל כלום בעוה"ז, וזהו שאומר התורה ועבדתם את ה' אלקיכם שצריכים לעבוד את השי"ת במסירות נפש, וזהו העבודה של כל דבר הן בתפילה כדאי' בתניא (פכ"ה) שצריכין

מן השמים וכדאיתא בגמ' (ברכות כ.). שהראשונים מסרו נפשם בתפילתם ואנן קא מצערינן נפשין ומצוח קא צוחינן ולית דמשגח בן, ואומר הגמרא הראשונים מסרו נפשיהו אקדושת השם נענו בתפילתם, שלכן נענו להם מן השמים, והיא גמ' מפורשת שתלוי לפי המסירות נפש, ואיני בא לעורר קטרוג ח"ו, אלא למען ישמעו ויראו שעיקר עבודה של יהודי הוא והתורה אמרה ועבדתם את ה' אלקיכם, הרה"ק הרבי ר' אלימלך זי"ע אומר שאדם בא לעוה"ז כדי לתקן מה שפגם בגלגול הקודם (נועם אלימלך פ' מקץ ד"ה ויראו כו'. וע"ע פ' ויקרא ד"ה וזהו),

אמנם האיך יודע האדם איזה דבר שצריך לתקן שע"ז ירד לעוה"ז, חוץ מכל הדברים שעושה תורה תפלה וצדקה, דהעיקר צריכין לתקן גלגול הקודם, דאם לא תקנו גלגול הקודם כמעט לא פעלו כלום, ולכן איתא (עבודת ישראל פרקי אבות פ"ד ד"ה או יאמר איזהו גבור) דאיך יודע אדם מה שצריך לתקן דהלא ירד לעולם החושך עולם השקר, והתשובה לזה שכל אדם יכול לראות זאת בפני עצמו, ולא צריכים לזה מנהיג או אורים ותומים שיאמר לו

פייער, וללכת לצדקה במס"נ בדו"ח, אבל יראים שאפשר הם שלא לש"ש, ע"ז ממשיך הרמ"א גם בהצנע לכת, שעבודה אחת יהיה לו בהצנע לכת ששום אדם לא יודע רק הוא עם השי"ת לבדו, וזה תעיד על כל הדברים שעושה בגלוי שכוונתו ג"כ לשמים, התורה הקדושה אומר ראה אנכי נתן לפניכם היום כו' וידוע קושיית המפרשים (אוה"ח הק' ועוד) דלמה מתחיל התורה "ראה" "אנכי בלשון יחיד ומסיים לפניכם לשון רבים, וי"ל דהנה יהודי אינו יודע אם עובד השי"ת בשלימות דאפשר יש לו נגיעות שונים, ולכן אמרו צדיקים שבכל דבר שעושים אומרים לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה, ואומרים אח"כ בשם כל ישראל שכולל עצמו עם כל ישראל עם הרבים, שבתוך הרבים יש בודאי יהודים יראים שהם מכוונים רק להשי"ת, ומכוונים בלתי לה' לבדו,

ונמצא דאפי' אם אינם יכולים בפנ"ע [לעבוד את השי"ת בשלימות] לכה"פ כוללים עצמם עם יהודים צדיקים אמיתיים שהם יהודים יראים, שעושים המצוות ועבודת השי"ת בלתי לה' לבדו, ולפי"ז יתפרש היטב מאמר הכתוב "ראה" אנכי, שהתורה אומר לכל יחיד ויחיד שרוצה לשמוע ולקיים את מצוות השם, ואינו

להתפלל עם כוחות, והן בכל דבר, וכמ"ש אאמו"ר הק' ז"ל בשם זקה"ק (בעל רז"א דשבת) ז"ל, עמ"ש בשו"ע (או"ח סי' א ס"א) ברמ"א שם, ולא יתבייש מפני בנ"א המלעיגים עליו בעבודת השי"ת, ואח"כ איתא גם בהצנע לכת "ובשכבו על משכבו ידע כו' ולכאורה סותר אהדי דבתחילה אומר ולא יתבייש מפני בני אדם כו' ולעשות בגלוי, ואח"כ אומר גם בהצנע לכת, אכן פירש זקה"ק בעל רזא דשבת (חלק המאמרים דף צב), דבאמת צריכין להתפלל עם כוחות עם קולות ולהתנועע בתפילה, וללכת לצדקה עבור יהודים, ולעזור איש את רעהו בכל כוחות שבעולם, ובשעת עבודת התפילה צריכין להתפלל בקול רם, ובשעת לימוד התורה צריכין ללמוד בקול רם (עירובין נד.), וללמוד מתוך קדושה, ולדבר בלימוד איש את רעהו, ולעבוד את השי"ת בהתגליא, אמנם הלא יראים בשביל פניות, ע"ז אומר הרמ"א ולא יתבייש מפני בני אדם המלעיגים עליו בעבודת השם, שהעבודה צריכה להיות בגלוי, שיתקדש שמו יתברך וילמדו זה מזה אהבת התורה ועבודת התפילה, דחברא חברא אית ליה [ב"ב לט.].

ולכן צריכים להתפלל ולעבוד את השם מיט א פלאם פייער, לערנען מיט א פלאם

וואס מען רעדט ארויס האט אן אדרעס, [ע"י מדרש שמואל בשם רבינו יונה שכתב כן ע"ש] שאם מדברים דברי תורה, נבראים מהם מלאכים טובים מליצי ישרים, ומלאכים טובים אלו, מליצי ישרים עולים לשמים, ומורידים לכל יחיד ויחיד כל טוב, וח"ו להיפך אם מדברים דברים בטלים וכדו' וכדו', דברים שאינם צריכים שהם בכלל לא לענין שעומדים סתם צו שמועסן אין פארברענגען, נבראים ממנו רח"ל מלאכים רעים, שעולים לשמים ומקטרג ח"ו על יהודי, ובזה מפרשים [רבינו יונה שם] מ"ש אין לך דבר שאין לו מקום, שכל תיבה ותיבה יש לה אדרעס, ומכל תיבה ותיבה שמוציאים מן הפה נבראים ממנו מלאכים טובים מליצי ישרים וח"ו להיפך. ראיתי בספרי מוסר שיזהרו בחודש אלול למעט בדיבור, בדורותינו אלה לא יכולים להתענות תעניתים, שהיום יש גופים כחושים, ותלמידי בעשטה"ק נ"ע קיבלו ואמרו בשביל זה לא להתענות, שתעניתים הם קשים מאד, שלא יכולים ללמוד ולא יכולים להתפלל אחרי זה, ולכן יש עצה למעט בדיבור, שתענית הדיבור הם כמו תענית, ואפי' יותר מתענית, דראיתי כתוב שתענית הדיבור הם שני תעניתים,

יודע אם עובד השי"ת באופן של בלתי לה' לבדו, "אנכי נותן לפניכם" את הברכה אשר "תשמעו" בלשון רבים, שתכלול עצמך עם הרבים, שבתוך הרבים יש יהודים יראים שמכוונים הכל בלתי לה' לבדו, ובמדרש רבה (פ"ד - ג) איתא ראה 'אנכי' של עשרת הדברות שפתח באנכי (בעל הטורים כאן) וצריך להבין מה ענין דיבור אנכי שבעשרת הדברות לכאן.

ואכן י"ל דהיות דכתיב 'ראה' בלשון יחיד שהתורה מדבר לכל יחיד ויחיד, לומר ראה אנכי ה' אלקיך שבעשרת הדברות, ששם אמר הקב"ה אנכי ה' אלקיך בלשון יחיד, להורות דהשי"ת מדבר לכל יחיד ויחיד, אני הוא אביך היחיד ואתה בני היחיד, שיזכור זאת האדם כסדר, ויזכור כסדר העשרת הדברות ומתן תורה, אנכי נוטריקן "אני יודע כל נסתרות" שתזכור כסדר את אנכי ה' אלקיך שהוא יודע כל נסתרות, וזהו העבודה שיזכור האדם שהשי"ת יודע ורואה הכל כביכול, הן לטובה והן להיפך ח"ו, ובודאי מדה טובה מרובה על מדת פורענות חמש מאות פעמים (רש"י פ' כי תשא לד-ז), וכל מחשבה של יהודי, וכל דיבור של יהודי, צל"ד ש'אין לך דבר שאין לו מקום' [אבות פ"ד ה"ג], יעדע ווארט

חושב שבעת שאתה אומר זכרנו לחיים בשעת התפילה מעוטף בטלית על ראשו אז חותמין עליך שנה טובה ומבורכת, תחשוב שבעת שאתה יוצא החוצה בעת ההפסקה - מען כאפט א שמועס, ויש כאלו שלוקחים ציגרעטיל וכדו' וכדו' אז מסתכלים עליך מן השמים וכותבים עליך כתיבה וחתימה טובה, כל באי עולם עוברים לפניו כבני מרון (ר"ה טז.), שבכל השני מעת לעת של ראש השנה ברציפות, הם הכל ראש השנה, בכל דקה ובכל רגע הם ר"ה, ולא יכולים להסיח דעת, שלא יכולים לדעת לעולם מתי כותבין הכתיבה וחתימה טובה, ע"כ,

וכשמגיע לראש השנה אומר זקה"ק הרז"א דשבת זי"ע, מגיע כל אחד ואחד עם צעטיל עם אריכות גדול של בקשות, כל אחד מבקש עפעס אנדערש אחד מבקש על רוחניות, ואחד מבקש על גשמיות, שיכתבו בעדו שנה טובה לכל הענינים שבעולם שצריך האדם, הן בבריות, והן בפרנסה, והן יודיש נחת, והן בעבודת השם, והן הצלחה בכל הענינים שעושים, ובריות השלימות, וכדו' וכדו', שעורכים צעטיל שלם לרבון כל עולמים שיאשר עליו, ויכתוב למטה כתיבה וחתימה טובה, אומר הקב"ה כביכול אי מלכא אנא,

וזהו העבודה בחודש אלול למעט בדיבור, ואאמו"ר זכרנו לברכה הרבה שנים, וזקה"ק [רח"מ מגדבורנא] זכרנו לברכה, ועוד צדיקים, היו בתענית דיבור כל חודש אלול, וזה היה תיקון על כל הדיבורים של כל השנה, וכתוב (קהלת יא-ט) כי על כל אלה יביאך האלוקים במשפט, שהקב"ה על כל דיבור שיהודי מוציא מפיו עושים משפט למעלה בשמים, כל תיבה ותיבה שמוציאים הן בתורה והן בתפלה, יש משפט בשמים, ולכל תיבה ותיבה יש משפט בשמים אם היו צריכים לאומרם או לא, על כל אלה יביאך האלוקים במשפט, שכל הדיבורים של כל השנה עולים הכל למעלה בראש השנה, כל התורות וכל התפילות, וכל הצדקות וכל המסירות נפש, עולין הכל לשמים, ומעלין אותם על המשקל בראש השנה, וכמה יותר ששומרים על עצמם, ככה זוכים יותר חזק לכתובה וחתימה טובה,

ואמרתי אתמול (בשולח"ט ליל שב"ק) וטוב לזכור אותם, שאמר אאמו"ר רביה"ק זי"ע שכל פעם שנכנסים לראש השנה, וגם בראש השנה עצמה, רואים על כל יהודי, אז ער איז אנדערש פון א גאנץ יאהר, כל נפש אלקים בו יודע שכל השנה תלוי לפי ראש השנה, ואאמו"ר הי' רגיל לומר, אתה

הסוחר הוא איש נאמן, שמכר וקנה טוב כו'. נותן לו קאנטרקט חדשה, לשנה הבאה, אבל אם ח"ו האדם הוא גנב ואיש שפל, שגנב כאן וכאן, וכאן לא רשם שמכר וכדו' ואף שרואה הבעה"ב מה שעושה אינו אומר לו כלום, וממתין שיגיע היום בסוף השנה כבר יעשה חשבון עמו, ואז כשמגיע סוף שנה והאדם רוצה לקבל קאנטראקט לשנה הבאה, ונותן כל החשבונות להבעה"ב, והבעה"ב רואה כמה גניבות היה בשנה זו ולא הביאו קונים חדשים, ורק לקח מן הבעה"ב עוד מעות ועוד מעות, ובכלל לא כיון הטובה של בעה"ב, וכמובן בודאי שאין מקבל עוד קאנטראקט על שנה החדשה,

וזוהו רק המשל אבל צל"ד הנמשל הרבנו של עולם הוא האדון לכל אחד ואחד והקב"ה מסתכל כל החשבונות ורואה כל נגיעה וכל מחשבה של אדם מכל השנה, והקב"ה בודק כביכול אם היהודי היה מתנהג כראוי שלמד והתפלל, ומשא ומתן באמונה, והן בעניני קדושה וטהרה, שלא כיון למלא את התאווה, ולא מסר עצמו לתאוות באיזה אופן שהוא, שהכל כיון רק לעשות הרצון של השי"ת, וכביכול מסתכלים על כל דבר של כל השנה, ושום דבר לא שוכחים שם, וכביכול הקב"ה זוכר ורואה הכל,

למה לא באת עד עתה, ואיפה היית כל השנה, והאיך היית נוהג כל השנה, והאיך היית נוהג בבין אדם לחבירו ובין איש לאשתו, ובין אדם למקום, ובכלל בתורה הקדושה כמה למדת, וכמה התפללת, וכמה עבדת את השם כל השנה, ועכשיו אתה בא אלי עם צעטיל שלם עם בקשות שאכתוב עבורך כתיבה וחתימה טובה, ואי מלכא אנא איפה היית עד עכשיו".

וע"ז עונים ואומרים מה שאומרים בשחרית בפיוט של יוצר (אחרי קדוש קדוש) מאתמול קדמנוך לחלותך מלך. וכשהיה אאמו"ר ז"ל חוזר דיבורים אלו של זקה"ק ז"ל הי' שופך נהרות דמעות, מאתמול קדמנוך לחלותך, רבון כל העולמים איני אורח, ואיני בא לבקש כמו שודד ואורח, אלא באתי לבקש שאתמול ותמול שלשום ולפני חודש ולפני שנה הייתי בן שלך ועבדתי את השם כל השנה, ועכשיו אני רק בא לבקש קאנטראקט חדשה, וכמו שיש משל, ואאמו"ר ז"ל מביא אותו ג"כ בקדושת צבי (פ' עקב אות ג'), שכמו אדם ששולח סחורה, ע"י סוחר שעובד אצלו, לסחור ולמכור עמהם כל השנה, שהבעה"ב מינה אותו לזה, אבל כשמגיע בסוף השנה הולך הבעה"ב כל החשבונות וכל הביכער, האם

ילכו בדרך ישראל סבא, כמו שגידלו אבותינו הקדושים, יגדלו גם הם בדרך זה,

וזהו הענין של עמלינו אלו הבנים, אבל אם האדם אינו כהוגן בעצמו, שח"ו נופלים בדברים שונים, מה יכולים לתבוע מן הבנים, וכשמגיע ראש השנה עולין הכל על משקל המאזניים (וואג שאל) כל נגיעה וכל מחשבה, כמו שאמרתי אתמול (בשלה"ט ליל שב"ק) מ"ש (בלכה דודי) סוף מעשה במחשבה תחילה, שאיתא בגמ' (קידושין מ.) מחשבה טובה הקב"ה מצרפה למעשה, ופי' זקה"ק הבעל שם טוב מחשבה טובה שע"י שיש לאדם מחשבה טובה מצרף לו הקב"ה למעשה שיוכל לעשותה, אבל הכל תלוי במחשבה,

זקה"ק רבי מאיר מקרעטשניף זי"ע שהיה בנו של הרה"ק הרבי ר' מרדכי'לע זי"ע, פירש עה"פ (שמות טו, א) אז ישיר משה וגו' שר לא נאמר אלא ישיר למדנו שהיו"ד ע"ש המחשבה נאמרה, דאז כשראה הנס עלה בלבו שישיר, ופירש בדרך רמז שהיו"ד ע"ש המחשבה נאמרה שכל היו"ד היינו היהודי ויודישקייט, תלוי ועומד לפי המחשבה (הובא ברזא דשבת שם), וכמו שיש אריכות ממרן הבעשטה"ק נ"ע

וממילא ח"ו אם מוצאים דברים שאינן כהוגן אזי מבינים מה שהולך בחשבון הלאה, אבל אם האדם מתנהג כראוי בקדושה וטהרה ובכל הענינים הן ברוחניות הן בגשמיות, הן בתורה ועבודה ויראת שמים באמת, ומידות טובות, וקדש עצמך במותר לך, שזהו אחד מדברים החזקים שיש בשמים חשבון גדול על הענין של קדש עצמך במותר לך, שאפי' התורה התירה דברים שונים זהו שהולך עם הענין של קדש עצמך במותר לך, ובודקים הייטב את האדם האיך היה מתנהג בכל הענינים, ומגיעים לשמים עם הרבה מצוות ומעשים טובים, עם רשימה שלם של תורה, והאיך שהחיה יהודי, הן בין אדם למקום והן בין אדם לחבירו, והן בין איש לאשתו, האיך היה מתנהג בבית האם היה מכבד את הבני בית כראוי, והאם היה מכבד את בניו, ואם היה מכניס אהבה אל הבנים, שכמה יותר ששופכים אהבה להבנים שמקרבם באהבה, ככה מביא זאת יותר לאהבת השם וליראת השם, שהבנים יתגדלו יהודים יראים (ערליכע יוד"ן), כמ"ש בהגדה של פסח עמלינו אלו הבנים, שזהו העמל של כל החיים, וכמ"ש (ישעיה מה-יח) לא תוהו בראה לשבת יצרה, שהקב"ה ברא את העולם שישארו דורות הבאים אחרינו (גיטין מא:), והדורות הבאים אחרינו

בם, וזה שאכלו לשום אכילת גסה ופושעים יכשלו בם, ולמה זה כ"כ חזקה וצדיקים ילכו בם. אמרו צדיקים פשט משום דענין זה אינו יודע שום אחד רק הקב"ה לבדו, האם אוכל לשם תאוה, או שאוכל משום שהקב"ה צוה לאכול שיהיה לו כוחות הגוף וכוחות הנשמה, ובשביל זה איתא שני בני אדם שצלו את פסחיהן, דאוכלים שניהם קרבן פסח אחד, הגם שהוא קרבן פסח אחד, א"כ איך יכול להיות לאחד כך ולאחד כך,

אכן שזהו דבר שרק הקב"ה יודע, ולכן וצדיקים ילכו בם ופושעים יכשלו בם, וכן הוא לענין המחשבה שרק הקב"ה יודע, וזהו המקור לעבודת השם ששומרים על המחשבה, ולשמור את העיניים, דכששומרים העיניים יש מחשבות טהורות, והעיקר הוא כמ"ש ולא תתורו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם (במדבר טו-לט), והאיך מגיעים רח"ל לאיסורי דאורייתא, והאיך מגיעים להכשל בעריות ולהכשל בקדושה, אלא זהו הכל בשביל שלא שמרו על ולא תתורו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם, שהבעל דבר אינו מניח בשום פנים ואופן ליהודים שיוכלו ליזהר על שמירת העיניים ועל שמירת הידים והמחשבות הם הכל דבר אחד, וזהו היסוד של כל התורה

שבמקום שמחשבתו של אדם שם הוא כולו, וזהו סוף מעשה במחשבה תחילה, שלא יכולים לבוא ח"ו לידי מכשול אם יש מחשבות טהורות, אבל אם נופלים בדברים שונים כשלונות בעניני קדושה באונס וח"ו ברצון, זהו הכל שלא היה מתחילה מחשבות טהורות וטהורים, וזהו סוף מעשה שהיו כשלונות ח"ו זהו ע"י המחשבה תחילה,

וע"ז צריכין למסור הנפש על מחשבות טהורות, ובסידורי בארדיטשוב נדפסים (בריש הסידור לפני אדון עולם) הרבה פסוקים, ושמות לכון שיוכלו להיות במחשבות טהורות, [ומסודר הפסוקים לפי שמות ע-ל-ם - ט-פ-ט-פ-י-ה ע"ש עוד], שהיוד ע"ש המחשבה נאמרה, דע גאנצע יוד שטייט אויף די מחשבה, וזה לא יודע שום אחד, דרק למעשה יכולים לראות על האדם שאינו בסדר שעושה דברים שאינם כהוגן, אבל מחשבה אינו יודע שום אחד רק כביכול הקב"ה, וזהו יו"ד ע"ש המחשבה נאמרה, ודבר זה איתא בגמ' (נזיר כג.) לגבי אכילה, מאי דכתיב כי ישרים דרכי ה' וצדיקים ילכו בם ופושעים יכשלו בם, משל לשני בני אדם שצלו את פסחיהן, אחד אכלו לשום מצוה ואחד אכלו לשום אכילה גסה זה שאכלו לשום מצוה וצדיקים ילכו

המרה, גלות הכלל וגלות הפרט, ועובר עוד שנה ועוד שנה ועדיין לא נושענו, אבל אאמו"ר הק' ז"ל מפרש (שם) ועד אחרית שנה, דאם ח"ו לא נושענו באחרית השנה, וזוכים לעשות חשבון הנפש ולשוב בתשובה בחודש אלול שהוא שלושים יום, ושלושים יום חשוב שנה (מכות ג:), ואז יכול להיות בשנה זו שנת הגאולה עם הא' הידועה ע"ש, והקב"ה נתן לנו חודש אלול דכתיב אני לדודי ודודי לי ר"ת אלול, ופירשו ספרים הק' אני לדודי דאם אנחנו נתקרב להשי"ת אז יהיה ודודי לי שהקב"ה יתקרב אלינו, ל' יום בשנה חשוב שנה, מ'קען דעם חודש אלול אויסבעטן,

ובאמת קשה מאד שצדיקים שרפי מעלה מלאכי אלקים לא זכו להביא הגאולה שלימה, ולמה נחשוב שדור שלנו יוכלו להביא הגאולה שלימה ולהגאל מן הגלות, ואכן התירוץ הוא שבשביל זה עצמו שבדורות הקודמים היו צדיקים שרפי מעלה מלאכים קדושים וטהורים, שהעלו תפילות ישראל ופעלו ישועות לבני ישראל הן ברוחניות והן בגשמיות, אבל ליידער ליידער מ'האט אלעס אוועקגעריסן פון אונז אלע צדיקים אמיתיים, ונשארנו עירום ובחוסר כל, וממילא כביכול אפי'

הקדושה, דאיך יכולים להגיע אל התורה הקדושה, זהו אם יש עינים שמורים, ויש מחשבות שמורים ודיבור שמור אז יכולים לזכות לזה, אבל פה זה שמדבר ח"ו דברים בטלים ושטותים והבלים, פה זה אינו רוצה ללמוד תורה, שעשה מסך המבדיל בין האדם להתורה הקדושה, דלא שייך ולא הולך ביחד ואפי' שלומדים, הולך הכל לקליפת נגה השם ישמרנו ויצילנו, כדאיתא בתה"ק (דברים ו, ז). ודברת במ ואמרו ז"ל (כע"ז יומא יט:) ודברת במ ולא בדברים בטלים וכמבואר ברמב"ם (פ"ד מהל' דיעות ה"ד), ולא יכולים לזכות לתורה ותפילה, ושיעלו לשמים רק אם שומרים את הפה, הן בבין אדם לחבירו, והן שמתחזקין בלשון הרע וכדו' וכדו',

אבל מגיע עכשיו חודש אלול, ואאמו"ר הק' ז"ל מביא בקדושת צבי (פ' עקב אות ה) בשם זק"ה היטב לב (בספרו ייטב פנים לפ' החודש אות י"ב), עה"פ (דברים יא - יב) מרשית השנה ועד אחרית שנה, מראשית אנו מצפים להגאל בשנה זו באופן שנקרא השנה בה"א הידיעה ובעוה"ר ועד אחרית שנה, שמגיע סוף אלול רואים שהיה שנה פשוטה, ע"כ, מי היה מאמין בשנה שעברה בזמן זה, שעדיין לא יגאול אותנו מן הגלות

לחלותך מלך, שיעלה עם שק של תורה ושק של מצוות ושק של עבודת השם, ושק של אהבת ישראל ושק לעשות טובה ליהודי, ושק של קדושה ושק של טהרה, ושק של הבנים והבנות שהזהיר מאוד לא לזוז אפילו נגיעה מדרך ישראל סבא, הן בצניעות והן בלבוש כמו שיסדו האבות הקדושים נ"ע,

וכשמגיעים עם באגאש כזה אין הימל, מובן מאליו שהקב"ה נותן לו קאנטראקט חדשה על שנה החדשה הבאה עלינו לטובה, מ'זאל זוכה זיין צו א' כתיבה וחתימה טובה לאלתר לחיים טובים ארוכים ולשלום, אלע תפילות אלע בקשות זאלן נתמלא ווערן לטובה ולברכה, דער אייבערשטער זאל העלפן ויהי החודש הזה סוף וקץ לכל צרותינו, תחלה וראש לפדיון נפשנו, מ'זאל זוכה זיין אז יודן וואס דארפן געהאלפן ווערן מיט בני חיי ומזוני רויחי, זאל נפקד ווערן מיט בני חיי ומזוני רויחי, דער אייבערשטער זאל העלפן יודישע קינדער דארפן געהאלפן ווערן מיט זרעא חייא וקימא יודישע קינדער דארפן געהאלפן ווערן מיט לעכטיגע יודישע געזונטע דורות, יודישע קינדער דארפן געהאלפן ווערן מיט שפע ברכה הצלחה אין פרנסה בריווח בניקל ובנחת צו קענען לערנען אין

אין לנו כלום, וועמען האבן מיר יא, אין לנו להשען אלא על אבינו שבשמים (סוטה מט:), וממילא משום שאין צדיקים שיגינו על דור שלנו מוכרח הקב"ה כביכול להביא בחזרה את הבית המקדש, שיגינו על הדור, ושבני ישראל יוכלו להתכפר, דבעת שנכנסו לצדיק אמת היו מיד נותנים תיקון לאלו שהיו צריכים לשוב בתשובה, והיו להם הרהורי תשובה גדולים,

וכמו שפי' דו"ז הרה"ק מהר"מ מפרימישלאן זי"ע שכשרואים רק את הצורה של הצדיק עושים מיד תשובה, אבל אם אין צדיקים על מי יכולים להסתכל היום, ויש לנו רק את הקב"ה כביכול, אבל צריך הקב"ה לומר לוקה שכינה הקדושה בתוכינו ולהוריד בחזרה את בית המקדש, שנוכל לעלות לרגל לקיים המצוה של עליה לרגל. ללכת לביהמ"ק להקריב קרבנות, שכל הענין של קרבנות הוא שע"י הקרבנות מתקרבים בנ"י להשי"ת. והנה ל' יום חשוב שנה כנ"ל, ועדיין יש לנו חודש שיכולים לתקן הכל, ועד אחרית שנה, פי' ועד אחרית, בסוף השנה היינו בחודש אלול יכולים להציל שנה - כל השנה הן בעניני רוחניות והן בעניני גשמיות הכל יכולים להציל ואח"כ יעלה לשמים בר"ה ויאמר מאתמול קדמנוך

דארפן געהאלפן ווערן מיט שמירה עליונה ברוחניות שמירה עליונה בגשמיות, דער אייבערשטער זאל העלפן ס'זאל נתמלא ווערן אלע בקשות לטובה ולברכה, אין דע אלע שמחות פון דעם חודש הבאה עלינו לטובה זאל זיין בשעה טובה ומוצלחת ומבורכת אין א בנין עדי עד זוכה זיין צו קשר של קיימא, אין זוכה זיין אז ס'איז זאל זיין ביי אלע יודישע קינדער א בית מלא שמחה, דער אייבערשטער זאל העלפן מ'זאל זוכה זיין אלע אינאיינעם צו קענען מקבל זיין פני משיח צדקינו במהרה בימינו, בהתגלות שמים עלינו ועל כל ישראל, ותחזינה עיננו בשוכך לציון ברחמים אמן.

דאווענען דינען דעם אייבערשטער מתוך אהבת השם מתוך יראת השם, מיט א חיות אין קדושה מיט א חיות אין דאווענען מיט א חיות אין לערנען, מיט א לעכטיגקייט אין שבת קודש, יודן דארפן געהאלפן ווערן מיט בריאות השלימות דער אייבערשטער וועט שיקן דעם מלאך רפאל דע אלע חולים וואס דארפן געהאלפן ווערן זאלן נתרפא ווערן מחוליין אין אויפשטיין געזונטערהייט אין קענען ווייטער דינען דעם אייבערשטן אן שום מניעות שבעולם,

יודישע קינדער דארפן געהאלפן ווערן מיט סייעתא דשמיא, סייעתא דשמיא בכל עת ובכל רגע ובכל שעה יודישע קינדער

דברי אלקים חיים

מכ"ק מרן רבינו עט"ר שליט"א

רעוא דרעוין פרשת מטות מסעי תשפ"ו - בעיר אנטווערפן

שהפרת נדרים ביחיד מומחה, ואם אין יחיד מומחה מיפר בשלושה הדיטות, ואמנם לא מצינו בשום מקום הענין של יחיד מומחה רק בנדרים ואכן י"ל עפי"מ דאיתא בזוה"ק, שאומרים לפני כל נדרי ביוה"כ, קם רבי שמעון כו' בגין שכינתא דאיהו בגלותא ואם השכינה קשורה בשבועה, כמבואר בגמ' (ב"ב עד.) שהקב"ה אומר אוי לי שנשבעת [נשבע הקב"ה שלא יבוא לירושלים של מעלה עד שתבנה ירושלים שלמה], מי מיפר לי - מי מיפר לי, ע"כ, ואיתא שם בזוה"ק דבעינן לעשות התרה על השבועה, ומחפשינן היחיד מומחה להפר את השבועה או הנדר ונמצא דפרשת מטות דכתובין בה דיני נדרים, שהחכם יחיד מומחה מתיר הנדר, חלים דווקא בג' השבועות ימי בין המצרים, ורמז חזק הוא שיוכלו לזכות להפר את הנדר שעשה הקב"ה, ונזכה בזמן זה שאנו עומדים תשפ"ו, ס'איז שוין די העכסטע צייט אז ס'איז זאל שוין נתגלה

זכות אאמו"ר הק' ובזכות אאמו"ר הק' זכותם יגן עלינו, שהיו הרבה במקום זה והשקיעו כאן מאמנם. איתא (בזוהק פ' שלח) דבעת שהבן אומר תורה בעוה"ז, מכתירים את האבא עם כתרים של מעלה ע"ש, ומן הסתם גם כל השב"ק כשמשיכים מסורת אבותינו ולא זזים מדרכיהם, הרי ג"כ כבוד הוא להאבות שבניהם ובני בניהם הולכים בדרכיהם, וממילא שבת כזה בודאי מביא נח"ר גדולה למעלה, ובודאי טובה גדולה אל הנשמה של אאמו"ר זי"ע, שעדיין אנו נמצאים בשנה ראשונה לפטירתו, וגם הוא טובה גדולה לזקה"ק זי"ע, שעל ידו נתייסד כל הדבר.

וידבר משה אל ראשי המטות ופרש"י חלק כבוד לנשיאים ללמדם תחילה ואח"כ לכל בני ישראל, ומנין שאף שאר הדברות כן, למדין ג"ש וכו', ומה ראה לאמרה כאן למד

ווערן דעם אור פון דעם אייבערשטן, דעם אור פון משיח, אויף ווען וועט מען ווארטן ולכן חלים פרשת מטות בשבועות אלו.

וידוע מסה"ק (אוהב ישראל לשבת חזון, תפא"ש שם) דשבתים אלו הם יותר גדולים מכל שבתות השנה, דשבתים גבוהים הם, ובשבת הבאה טמון כל הסוד של הגאולה וש"א"ד, דאיתא בירושלמי (ברכות פ"ב ה"ד) בתשעה באב נולד משיח, ונמצא דהשבת לפני ת"ב טמון כל הסוד של הגאולה, וחלים פרשת מטות בשבועות אלו כנ"ל, דחוץ מן הפשטות שיש בדיני נדרים, יש גם סוד בזה, שיחיד יכול להפר את הנדר אבל צריכין להיות יחיד אמיתי שהוא מומחה, ולא סתם יחיד, וע"ז ממתנינים ומצפים שנזכה ליחיד זה שיוכל להפר השבועה [ואולי זהו הכוונה של הגמ' יחיד ששב שמוחלין לכל העולם כולו אכ"ר] וכבר אמרנו אתמול (בשולח"ט) דברי הרבי ר' אלימלך זי"ע (פ' פנחס) עה"פ צרור את המדינים וכו', דכל זמן שהעבירה יש בעולם רח"ל, עדיין יש השפעות מן העבירה ונופלים מחשבות רעות מאותה העבירה, ולכן צריך האדם השב לבער הקליפה ההוא מן הארץ, ולכן ציוה השי"ת לנקום במדין ולהרגם כולם לבטל כל

הרע ולהיות בנ"י קדושים וטהורים אמן.

וכן היה בבלעם בעת שהרגו את בלעם, כדאיתא בזוה"ק שיצא מן החרב תנינים נחשים ועקרבים ונעשה כולו קליפה, וזהו קליפת בלעם, ולכן הגיע פנחס בן אלעזר יחד עתליהו משבט דן, והרגו אותו בחרב עם מיתת משונה, ועי"ז ביערו את הקליפה, ולא הרגו אותם עם שמות הקדושים שלא יהיה לו שום יניקה משמות הק' כמבואר שם בזוה"ק, וכבר דברנו שאם יש דברים שונים אצל האדם ומביא לו חסרונות, צריך להתרחק מכל הדברים [עי' של"ס פ' פנחס תשפ"ו חלק א' שדבר רבינו מזה], שלא יכשלו בכל החסרונות, ולא יכניס עצמו בניסיון להראות שיכול לעמוד בהן, שאם יודע שיכולים ליפול מזה, יעמד רחוק מרחק רב מזה שלא יכשל ח"ו לעולם בדברים אלו, ועוד דברנו (של"ס פ' פנחס שם חלק ב') דברי הבעל התניא (במאמר החלצו) עה"פ צרור את המדינים, שצריכים למחוק קליפת מדין והוא שנאת חנם, והוא ג"כ חלק מפרשה דידן (פ' מטות לא-ג) וידבר משה אל העם לאמר החלצו מאתם כו' ויהיו על מדין לתת נקמת ה' במדין, שע"י הקריאה יכולים למחוק הענין של שנאת חנם, ופרשה זו

וזה לומד בצינעא זה וזה, שהשכנים באו לומר על אנשים צדיקים שמכירים, שהם ראויים לזה ומזה נקבצו כל החלוצים לצבא כולם אנשים צדיקים עכדה"ק.

ובעצם זהו ג"כ העבודה בזמנינו אנו, למצוא הטוב של כל יהודי, דכל יהודי יש לו מעלה אחרת, וצריכים למצוא חלק הטוב, כמ"ש הרה"ק הרב ר' אלימלך זי"ע (בתפילה שלו) שנראה כל אחד מעלת חברינו ולא חסרונם, ופי' זקה"ק זי"ע, שכל אדם יש לו זמנים שונים (עליות וירידות) אבל תפילותינו הוא שנראה כל אחד מעלת חברינו ולא חסרונם, שבעת שאני אראה את חברי אמצא אותו בזמן של המעלות, ע"כ, ובאמת יש בכל יהודי מין טוב, וצריכים בתי עינים הנכונים למצוא חלק הטוב, ולהבין את הטוב, דכל אחד עבר מצבים שונים עד שהגיע למצב שלו, ואין אחד שוה לחבירו, וכל אחד יש לו מצבים אחרים, ולכן יש פועל יוצא אחרת בכל אחד ואחד, אבל באופן כללי, כל היהודים טוב, ובפרט עתה בימי בין המצרים צריכים לעורר רחמים, וכל אחד צריך לעורר על השני בכל הענינים.

ובפרט שעתידים לילך בשבוע זו על הציון של הרב הקדוש הרבי ר' מרדכי'לע זי"ע

נוגע ג"כ בשבועות אלו של בין המצרים שמתאבלין על חורבן הבית ואיתא בגמ' (יומא ט:) שהביהמ"ק נחרבה בעוון שנאת חנם, אפי' שהיו עוסקים בתורה ובמצוות וגמ"ח, ללמודך ששקולה שנאת חנם כנגד שלוש עבירות ע"ש, והארכנו כבר בזה, שלא יחשוב האדם שחבירו תופס ממנו (נעמט אים צו) דאי"ז אמת כלל, דאין אדם נוגע מזה שמוכן לחבירו, וזהו שנאת 'חנם' שאינה מיוסד על האמת, וזהו ג"כ קליפת מדין ואכן ע"י הקריאה בפרשה צריכין למחוק קליפה זו, שע"י הקריאה בתורה יש כח לבטלם בס"ד, ואיתא בפרשה (לא, ה) וימסרו מאלפי ישראל אלף למטה וגו' שהיו צריכים לזה אנשים צדיקים כמ"ש החלצו מאתכם אנשים ופירשי צדיקים, וכמבואר בגמ' (סוטה מד.) שיעור החטא שיחזרו עליו מעורכי המלחמה, ובפשטות לשון הכתוב "וימסרו", היינו שנמסרו בעל כרחן אנשים מכל שבט ושבט, אמנם זקה"ק זי"ע פירש 'וימסרו' הוא לשון מסירה, שהיו מוסרים אחד על השני, ואיזה מסירה היו מוסרים אחד על השני, לא מסירה בערכאות, או מסירה בלשון הרע, אלא אדרבה היו מוסרים לטובה, שבאו לומר אחד על השני, שאדם זה ראוי לזה, שלמד כל הלילה, וזה קם בכל יום וותיקין, וזה לומד היטב ומבין לומדות, וזה מבין קבלה,

סודות התורה, סודות של הנחלות, ומ"ב מסעות, אבל קודם כל צריכים לדבר הדברים פשוטים בעניני בין אדם לחבירו, ורק עי"ז יכולים להגיע לדברים גבוהים, ולא שאחד מתפלל שמו"ע ואחוז בדביקות, ובאמצע בועט ברגלו על השני, והלה נופל מזה, ועוד דברים כאלו, ולא צריכים להיות דווקא בשמו"ע, אלא יכולים להיות בעת שבא אליו יהודי לבקש טובה, אינו שומע ולא מבין ולא רואה, שהוא עסוק אז וראשו שקוע בעולם אחר, ואינו יודע שצריכין לעזור עכשיו יהודי, וכן הוא בכל מיני דברים, באו מים עד נפש, שע"י שעוזרים יהודים ממתיקים את הדינים, ויורדים שפע מלמעלה ויורדים חסד למעלה וכל הדברים, ע"י עסק החסד לעזור יהודים ולשמוע אליהם, ואיני אומר שצריכין לעסוק בהן כל המעת לעת, אבל כל אחד כשרואה, שאחד מבקש ממנו טובה ומפציר הוא סימן שצריך לעזור לו מה שיכול.

ואכן יעזור השי"ת ימים אלו הקדושים של בין המצרים, צריכים לחיות עם הימים, השי"ת נתן כל הדינים וההלכות של הל' בין המצרים והל' תשעת הימים והל' שבוע שחל בו תשעה באב והל' תשעה באב, שנתן לנו כל ההלכות, לצאת מן טמטום המוחין, ולצאת מחיי יום יום, ולהיות בהתבוננות

צריכים לראות שלא יכוין רק את עצמו (נאר די אייגענע זיך) בכל דבר, אין נאר די אייגענע פעקל, דצריכין לדעת שיש יהודים על העולם וואס מיטשען זעך מיט שווערע פעקלעך, יעדער איינער מיט זיינע פעקלעך שמגיעים לשמוע מה שמתרחש בעולם, המצב איום ונורא, ס'זעהט אויס ס'שינט ס'איז ברענט ס'איז לעכטיג, אבל יש צרות נוראים בכלל ישראל, ולא כל אחד יודע אבל יש הרבה בעולם, ולכן צריכים לכוין בכללות על כלל ישראל, ולדון לכף זכות, וענין זה לדון לכף זכות לא נעשית רק להרבי ר' אלימלך ולהרבי ר' זושא זי"ע, דמשנה מפורשת היא באבות (פ"א משנה ו) והוי דן את כל האדם לכף זכות, ונוגע לכל יהודי, ובפרט בזמנים אלו צריכים לבארם, דאם רואים דבר על יהודי, ויכולים לומר לטוב או להיפך, יש חיוב לדון לכף זכות, וכ"ש שרואה על אדם דבר סתום, ודן אותו לחובה הוא סימן שם הוא עשה דבר כזה הי' עושה החובה, דמה שהוא בעצמו רואה על חבירו כ'...

כל שכן וכ"ש שיש דברים שרואים מפורש שמכוין לטוב, וממילא צריכים להתחזק בימים אלו בענינים של בין אדם לחבירו, ובודאי טובים ונעים לדבר ענינים גבוהים מהאר"י הק' והרש"ש זי"ע, וענינים של

וממילא יכול להיות שיש בחינה שאנו כבר כל כך קרוב אל הבית המקדש, שאין מרגישים כבר את החורבן יכול להיות איני יודע, וצריכים ללמד זכות, ואולי בחינה אמיתית הוא אבל זה וודאי שצריכים לחיות עם הימים עם הזמנים.

זאל דער אייבערשטער טאקע העלפין ס'זאל נתגלה ווערן דע אור פון ביהמ"ק אין דעם חשכות אין די גאנצע זאך (בימים אלו), אלה מסעי בני ישראל, ואומר הבעל שם הקדוש זי"ע, שכל יהודי עובר בשנות ימי חיו מ"ב מסעות, מעת שנולד לעולם עד מותו יש מסעות טובות ויש מסעות להיפך, אבל כל אחד עובר מ"ב מסעות, וכן אומר הבעל שם הקדוש (בפרשה זו פ' מסעי) עה"פ ויסעו ממרה ויבואו אלימה, ויסעו ממרה היינו שישראל הסיעו עצמם ממים המרים תורה של שקר, ויבואו אלימה רומז על תורת אמת מדת יעקב אבינו, 'אלים' ר"ת יעקב אבינו לא מת (תענית ה:), שבאו בני' לבחינת יעקב אבינו לא מת, שהוא בחינת אמת לטעום טעם מתיקות התורה, ותורת אמת היה בפיהו, והצדוקים וכל האפיקורסים ימ"ש, הביאו ראיות מן התורה על שטותים הגרועים שלהם שזה למדו ממים המרים

שהיה בית המקדש ועתיד להיות בית המקדש, אין מ'דארף קלאגן אויפן בית המקדש, והעולם אינם מבינים, ועסוקים זה וזה אסורים, אסור לעשות רחיצה, ואסור להחליף בגדים, ובענין התענית כו', מ'מוז פשוט אויפשאקלען דעם עולם, אז דער רבוש"ע האט געגעבן דריי וואכן מיט ניין טעג, מיט תשעה באב, אז פשוט מ'זאל זיך דערמאנען אז ס'איז געווען א בית המקדש, ואין הפשט שהוא עול שצריכים לפטור הימנו [מן התשעה ימים], ובודאי צריכין ליפטור ממנו ומשיח יבוא, אבל בזמן שיש ההלכות צריכים לקבלם, ואדרבה השי"ת ריחם עלינו, וחכמים ריחמו עלינו, ונותנים לנו הלכות בימם אלו האיך להיות קרובים אל השי"ת והיאך לקונן על החורבן, ולא להיות כל הראש עסוק איפה יסעו לאחר ת"ב, איזה האטעל וכדו' (אלו שנוסעים) צריכים לחיות עם החורבן, וכ"ז שעדיין אינה מוצאי ת"ב ליכא עלמא, וכן היה בזמנים הקודמים אצל יהודים, יודן האבן זיך געקאכט אין א תשעה באב, מ'האט זיך געקאכט אין ביהמ"ק, מ'האט זיך געקאכט אין געברענט אין זיך געבענקט צו א' בית המקדש, היינט איז אויך דא, אבער נישט אויף די בחינה פון אמאל, אבל אעפ"כ יכולים להתעורר,

של האותיות, דכולה הם חטיבה אחת.

וצריכים כל הזמן להתחזק ולא יחשוב האדם שכבר עשה זה או זה, דכל זמן שעדיין האדם חי, יכול להתחזק כ"א בענינים שלו שצריך לחזק ועתה בבין המצרים, דברנו הענין של בין אדם לחבירו כנ"ל, והענין של מ"ב מסעות כנ"ל והענין של אמת דברנו לעיל דאם הולכים עם אמת, זוכים שיהיה הכל עם אמת.

זאל דער אייבערשטער העלפען טאקע, מ'זאל זוכה זיין טאקע צו גיין מיטן אמת, אין האבן דעם אמת, אין זוכה זיין טאקע צו אלע השפעות טובות, אלע ברכות טובות, און טאקע משפיע זיין פארן שטאט, אז מ'איז געווען אין א שטאט, דארף מען משפיע זיין פארן שטאט, זאל זיין דא אלע גוטע זאכן, ערליכע יודישע לעכטיגע דורות פאר די שטאט, עשירות פאר די שטאט, געלט פאר די שטאט, שלום בית השראת השכינה, יעדער איינער זאל האבן זיינע השפעות טובות, אז מ'זיצט צווישן אידן איז דא א' השפעה, דער הייליגער רבי ר' אלימלך זאגט די וואך (בריש הפרשה) אז א צדיק וואס וויל משפיע זיין פרנסה דאך ער גיין צו נאך צדיקים, אין דורעך

שיש בתורה, וחכמים אמיתיים למדו מתורה הקדושה האיך שצריכים להתנהג.

ובכל דור ודור יש מים המרים ויש מים המתוקים, וכשהולכים עם האמת מוצאין את האמת, כמו שפירשתי פעם מ"ש בשמו"ע חננו 'מאתך' חכמה בינה ודעת, מאתך אותיות 'אמת', שמבקשים אמת מהש"ת, ואז כשהולכים עם אמת, זוכים לחדש חידושי תורה לאמיתה של תורה, וזוכים להשקפה של אמת, וזוכים להיות חסידים של אמת, וכמו שיש לשון אצל חכמים, "האמת יורה דרכו", שהאמת מורה את הדרך, וכדאיתא בתנודא"ז (פ"ג) אם עושה אדם את עצמו צדיק 'ולדבר אמת' מוסרין לו מלאך שמתנהג עמו בדרך צדיקים ומדבר אמת, ואם ח"ו הולך עם שקר מוסרין לו מלאך שמתנהג עמו בדרך שקר, שמסייע לו לשקר ח"ו, ועכ"פ יהיה רצון ללכת עם אמת, ואמת היינו שנוהרין לדבר אמת, וכן לא להונות במחשבה את חבירו.

וכל דבר ששייך לאמת, דאם הולכים עם אמת, הולכים עם הש"ת, שהוא כולו אמת, תתן אמת ליעקב (מיכה), והתורה כולה אמת שנקראת תורת אמת (מלאכי ב) ואמת הם ראש תוך וסוף

פון דעם הייליגן ציבור דא, וואס יעדער
 איינער איז געקומען דא אין זעך מבטל
 איינער פארן צווייטן דע ביטול וואס
 מ'האט דאס ברענגט די השפעות, מ'גייט
 ארויס צווישן אידן, דאס איז משפיע
 למעלה גרויסע זאכן, דער אייבערשטער
 זאל טאקע העלפען מ'זאל זוכה זיין צו אלע
 השפעות טובות, צו אלע ברכות טובות, אין
 מ'זאל זוכה זיין צום בנין בית המקדש ע"י
 ביאת משיח צדקינו במהרה בימינו אמן.

דעם קען ער משפיע זיין ע"ש, אז זיצט א'
 ציבור באחדות מלאה, אין מען מיינט איין
 זאך, זינגען זמירות לכבוד שבת, אין מ'וויל
 הערן תורה, מ'קומט זיך צאם לשם שמים,
 איז דאס א בחינה פון כל כנסיה שהיא
 לשם שמים סופה להתקיים (אבות פ"ד
 מי"ד) ס'איז ווערט א' קיום אויף שפעטער,
 מ'גייט ארויס געהאלפן פון אזא כנסיה,
 זאל דער איבערשטער טאקע העלפען
 בזכות אבותינו הקדושים, אין בזכות

דברי אלקים חיים

מכ"ק מרן רבינו עט"ר שליט"א

רעוא דרעוין - פרשת ואתחנן שבת נחמו תשפ"ו

עמוקות (בפרשתן אופן כ') שאילו היה משה נכנס לארץ ישראל ונבנה המקדש על ידו לא היה נחרב לעולם, דאיתא בגמ' (סוטה ט.) שלא שלטו שונאים במעשי ידיו של משה, ואז היה הקב"ה מוכרח לשפוך חמתו על ישראל, ולא על עצים ואבנים (איכ"ר ד, יד), ע"כ,

ויש כמה מהלכים בזה עפ"י סוד עפ"י נגלה ועפ"י דרוש, אבל בשבת זו נתגלה פשט שהוא קרוב לאמת, שי"ל דמשה רבינו הוא הדעת של כלל ישראל, והוא היה משריש הדעת לכל ישראל, וכמו שחזינן בפסוקים להלן שאמרו בני"י שלא יכולים לקבל כל התורה מהקב"ה לבדו, וצריכין לקבלם ע"י השליח משה רבינו. ומשה רבינו מסר התורה לכלל ישראל, ומשה רבינו התפלל שיוכל ליכנס לא"י, ואיה"נ שהוא בעצמו לא נכנס לא"י, אם רק מצד הגוף או גם הנשמה,

השי"ת יעזור בזכות הציבור, בזכות שב"ק, בזכות האבות הק', ואאמו"ר הק' זכרוננו לברכה, בזכות היהודים שרוצים לשמוע, לקבל ולקיים, בנוסף לענין דאיתא בזה"ק (פ' שלח דף קנ"ט.) ששואלים לנשמה יתירה במוצ"ש איזה חידוש היה לך בהוא עלמא בתורה, שאמרנו כבר כמ"פ שלכן נוהגין לומר תורה בשלוש סעודות, שע"ז יש לנשמה יתירה מה שיאמר למעלה מה ששמעה למטה בשב"ק, ואם התורה גם אמת הם ממש נפלא, ואתחנן אל ה' בעת ההיא לאמר אתה החלות וגו' ואיתא במדרש (דב"ר יא-ו) שהתפלל משה רבינו תקט"ו תפילות כמנין ואתחנן, שיוכל ליכנס לארץ ישראל,

וצריך להבין למה בקע משה רבינו הרקיעים בתפילות כ"כ הרבה, שיוכל ליכנס לא"י, הלא ידע שלא יהיה לבסוף כמו שרוצה, דאיתא איתא בסה"ק מגלה

רבניו תקט"ו תפילות, ולכאורה נראה דכל תפלה שהתפלל משה רבינו היה כוונה אחרת להבין מהו ארץ ישראל, ולא התפלל כל התפילות בכוונה אחת בלבד וחזר ע"ז הרבה פעמים, אלא כל תפלה הייתה בכוונה אחרת להבין מהו א"י ותפילות אלו בכוונות אלו הכניס והשריש בכלל ישראל שנכנסו בפועל לא"י, שיבינו מהו ארץ ישראל, ומזה הבינו מהו ארץ ישראל שהיו דור דעה, שלא היו דור פשוט, ואם האר"י הק' והרמ"ק, ורשב"י, הבינו העומק של א"י, יכולים להתבונן הדור דעה שהיו עם משה רבינו, שהשיגו אז כל ההשגות, ושמעו אנכי ד' אלקיך ולא יהיה לך מפי הגבורה, וכל הדברות מפי משה רבינו, ועמדו עם משה רבינו ארבעים שנה,

ואיתא בסה"ק דחוץ העבירות שהיו להם במדבר לא היה להם שום עבירה אחרת, ולכך מדברים כאן מדור דעה, מייחדי יחודים גדולים שלא היו כמותם בכל ישראל, והשגות אלקות גדולה היו להם, וממילא זהו שפעל משה רבינו בתפילות שלו להשי"ת, שבכל תפלה שהתפלל הכניס בזה ופעל לכלל ישראל, שיבינו בכל תפלה, שמועה חדשה מהו א"י, וכוונה חדשה מהו א"י, ומחשבה חדשה, זהו שפעל משה

ובאמת צריכים להבין דאיזה חילוק יש בזה, דהלא גם הגוף של מרע"ה חזינו שנקרא, משה איש האלקים (תהלים צ), וממילא מה כל הנידון כאן אם נכנס לא"י או לא, הלא איש אלקים הוא למעלה מכל הטבע והשי"ת הראה לו כל ארץ ישראל ברגע אחד, ובע"כ י"ל דתפילות של משה רבינו הועיל להכניס דעת בכלל ישראל, שיבינו מהו ארץ ישראל, שבתחילה לא הבינו מהן א"י, ולהבינם שארץ ישראל אין הכוונה שיש שם שדות וכרמים [וכדאיתא בסוטה יד. אמר מפני מה נתאוה מרע"ה ליכנס לא"י, וכי לאכול מפריה הוא צריך או לשבוע מטובה אלא כך אמר משה הרבה מצוות נצטוו ישראל ואין מתקיימין אלא בא"י], ולא ע"ז נתנה לנו א"י, דא"י הוא בחינה אחרת לגמרי, ארץ אשר ד' אלקיך דורש אותה תמיד עיני ד' אלקיך בה מרשית השנה ועד אחרית שנה (דברים יא-יב), שארץ ישראל דורש השי"ת לבדו, שאין על א"י שום שר, והקב"ה בעה"ב על א"י ולא נתנם לשום שר [עי' שו"ת הרשב"א ח"א ס' צד],

והרשעים הולכים נגד השי"ת והם מחוצפים גדולים שהולכים נגד השי"ת ונגד רצון השם, ועכ"פ א"י הוא בחינה גבוהה ואי"ז ענין פשוטה, וממילא זהו שהתפלל משה

אנצונעמען פאר כבוד שמים, וכמו שאמר פעם זקה"ק זי"ע לאחד ששאל אותו הא"י הוא דר בא"י, ענה זקה"ק זי"ע כן, דמשל הוא, לארמון יקר דחלק מן הארמון גזלו גזלנים, ובחלק ארמון עדיין יכול לגור הבן של המלך, האם יש הו"א שהבן יברח מן הארמון וימסור כל הארמון אל הגזלנים, גזלנים אלו, הציונים ימ"ש, באו לגזול כאן כו'.

וענין זה צריכין לבאר, דכאן בא"י אין שום שר ובעה"ב רק השי"ת לבדו בנ"ל, וממילא בשביל זה יש כאן כח שיכולים ליילך למחות עם הפגנות, מה שלא יכולים לעשות בשום ארץ בכל העולם מה שעושים כאן בא"י, דהפשט הוא שאין להם שום כח מצד מלכות, דכל הכח באה מצד שליטה מצד גניבה וגזילה, עם אלימות, אבל אין להם שום כח בשמים שיהיו להם ממשלה, ולא זה בלבד אלא שאיסור גדול הוא ליקח ממשלה לפני ביאת המשיח, כמו שמברר הרה"ק מסאטמער זי"ע בסה"ק ויואל משה עפ"י הגמ' (כתובות קי"א) דהוא איסור של שלא יעלו בחומה כו'. וכל הדברים חי וקיים, וממילא אנחנו יהודים צריכין לחיות סגור מן הרחוב, ולחיות חיים אחרת, חיים גבוהה, ולחיות קצת במחשבה דיבור מעשה, מה עושים אנו בא"י, ומה אנו צריכין

רבינו בתפילותיו, דכידוע (שערי אורה שער ב') דשום תפילה אינה הולכת לריק,

ועכ"פ זה ודאי, שיהודים אלו שנכנסו לא"י היו בעלי מכוונים גדולים, ואנשים גבוהים מן הדור אמנם כל זה היו ע"י התפילות של מרע"ה כנ"ל וכשנ"ת, ועכשיו אנו עומדים לפני משיח, ואנו כבר בא"י, והתגדלנו כאן כבר כמה דורות, כ"א עם אופן וסיבות שלו, ועומדים אנו כאן ממתינים ומצפים שצריך לבוא משיח, וצריך לבוא בית המקדש, ובוודאי צריכים בינתיים לעשות רצון השם, כ"א עם דברים שלו, אבל בעצם עומדים אנו כבר מוכנים לזה, שהשי"ת קיבץ כאן קיבוץ יהודים לאיזה סיבה שהוא, וכשיבוא משיח יבוא כאן עוד מכלל ישראל, ואנחנו כאן מזוככים שכל אחד עמל ויגע על אופן שלו, וכולם מוכנים וגרים בארץ ישראל, ולא מדברים ממדינת ישראל חלילה וחס, אלא גרים כאן על דעת וכוונה של משה רבינו ועל כוונת כל הצדיקים שגרו כאן רבי מענדעלעל וויטעבסקער וכל הצדיקים שעלו כאן,

ובאמת אנחנו כבר ממילא כאן, לכן צריכין עכ"פ לחיות עם א"י, לחיות עם קדושת א"י, ולא לגשם את המקום, וכמובן זעך

לפעול כאן ללמוד ולהתפלל ולייחד כו'.

וצריכין לראות מה אנו יכולים לעשות כדי לאוקמי שכנתא מעפרא, להרגיש את צער השכינה, שיש צער השכינה בארץ ישראל, וצער הוא שדורכים על כבוד השי"ת, חוץ אם נאמר במש"כ הצמח ה' לצבי (פרשת ראה עה"פ אבד תאבדון) בשם השך (עה"ת פ' בראשית) דיש רצועה שמחליפין הארץ עם ארצות אחרות וממילא אינם בא"י וחושבים שהם בירושלים ומבאר זאת הרה"ק מסאטמער (בס' ויואל משה מאמר ב' אות קנ"ט), אבל עכ"פ י"ל דכמו שבוכים על הריגת עשרה הרוגי מלכות (בקינוות ת"ב וביזה"כ), אע"פ שיש שיטה (הובא ברבינו בחיי סוף מקץ) שלא נהרגו התנאים בעצמם רק הוחלפו בשרים אחרים והיו רק נראה להם כאילו שהרגו חכמי ישראל, ע"ש,

אבל בשביל זה עצמו שהיו נראה שהורגים תנאים קדושים, בשביל זה צריכין גם לבכות, ואכן זה נמי שזהו עצמו שנראה שהכופרים שהציונים הכופרים מושלים בא"י ועושים מה שרוצים צריכין לבכות ובפרט שצריכין לבכות אין קלאגן יחד עם הבחורים שמונים אלפי בחורים איני יודע המספר בדיוק, שנגזרו עליהם גזירה

הנוראה, (גזירת גיוס), והוא חיוב על כל הכלל ישראל, מיט צו קלאגן מיט צו העלפין יעדער איינער מיט וואס מען קען, ס'איז א גזירה נוראה, וכן שבנ"י יהיו קשורים שלא יכולים לצאת ולבוא מפאת הגזירה, וכאן יש פחד שלא יתפסו אותו ביום ובלילה, ואפי' ברוסלאנד לא היו מצב מרה כזה, והיא ג"כ חלק מן הגזירה, הגם שבעמקות הוא דבר טוב, שנעשים נפרדים עי"ז מן הציונים ימ"ש, אין מהאט זיי פיינט שנאת מות, אבל אעפ"כ הוא גזירה מרה, ופחדים, ובפרט הבחורים פון ווייטערע קרייזן שיש להם מורא ופחד, (מן התפיסות וכדו'), כ"א מדברים שלו. והוא חיוב להתפלל ע"ז ולא רק על גזירה זו בלבד, להתפלל על שורש של הגזירה, דשורש הגזירה הוא המדינה, דמה שצריכין כל המיליטער הוא משום שצריכין מדינה (להשמיד ח"ו) ולכן שומרים עליה, ברם אנחנו לא צריכין כל המדינה ולא השמירה שלהם, ולא זה בלבד שאין אנו צריכין לכ"ז, אלא שמפריע ומרחק את הגאולה, ועכ"פ אכן יעזור השי"ת שנזכה להתפלל ע"ז שיבטל כל המדינה שזהו שורש של החיסרון ולא צריכים לחפש אצל החיסרון רק על השורש, דרופא טוב שרוצה לעשות עבודה טובה, הולך אל השורש, וממילא שורש הכל הוא עצם

קיום המדינה, ואנחנו צריכין להתפלל ע"ז,

והנה ביארנו בשב"ק מ"ש בהפטרה נחמו נחמו יאמר אליכם, דצריכין לבאר במה מתנחמים בשבת זו, דמתנחמים בפרשה של עשרת הדברות, וכדאיתא בגמ' (גיטין נו:): שרבי יוחנן בן זכאי הלך לאספסינוס קיסר וביקש לו יבנה וחכמיה, וע"ז היה קיום לכלל ישראל, דבלא ר"י לא היה יבנה וחכמיה לא היה שום קיום לכלל ישראל, דהתורה היא הקיום של כלל ישראל והעולם, וזהו הרמז מה שקורין עשרת הדברות לאחר תשעה באב, שהוא בחינה של יבנה וחכמיה, שע"י עשרת הדברות אנו יכולים להתקיים, דאין שום קיום אחרת רק ע"י תורה עם יר"ש, רק תורה כזה יש קיום, ורק זהו הקיום, כמו שמצינו אצל רבי יוחנן שביקש יבנה וחכמיה שרק זהו הקיום לכלל ישראל, דכל ההלכות הולך סביב התורה, וצריכין להבין זאת עם צלילות, שהתורה זהו קיום העולם, אורייתא ברא עלמא, ואלמלא התורה חוקות שמים וארץ לא שמתי (נדרים לב.), ובתורה עומד הביהמ"ק ובתורה יש משיח, ובתורה יש הכל,

וכשלומידים תורה זוכים לכל, וכשלומדים ושם נתגלה סודות התורה, וכמו שאמרתי

בשבוע שעברה בליזענסק, דהיו צדיקים תלמידי בעל שם הק' שזכו לגילויים והרגישו והריחו ארץ ישראל כו', אפי' שגרו בחוץ לארץ, והגיעו לדרגות הגבוהות בתורה, לדרגות הגבוהות בדבקות השם, ולכל הדברים. הרי בודאי כאן בארץ ישראל, שכאן לא צריכין לעבוד קשות, צריכין רק דבר אחד להתנתק מן הרשעים מן הציונים אין לנו שייכות עמהם, אונז זענען פון דעם אייבערשטען מיליטער, אנחנו שייכים להשי"ת,

זאל דער אייבערשטער טאקע העלפן, טאקע יעדער איינער בפרט געהאלפן צו ווערן מיט אלע השפעות טובות, מיט אלע ברכות טובות, והשם ישמרנו ויצילינו איזה צרות עובר על כלל ישראל רח"ל, אנשים חושבים שדבר הגרוע הוא שמגיע כבר הזמן שצריך לשלם את החודש, ורח"ל איזה צרות יש בעולם, זאל דער אייבערשטער שומר ומציל זיין, ואכן יעזור השי"ת שנוכל לעזור ווי מער מען קען, ולפעול כל מה שיכולים בזכות הצדיקים הקדושים שעומדים לעזרה בכל דבר, שלבד ממילא לא יכולים כלום, ומי שחושב שיכולים לבד הרי הוא שוטה וג"ר, דהכל הולך בכח אבות אבותינו נ"ע, שהקב"ה

נישט סתם נאר אזוי ווי דער הייליגער בעל שם הקדוש זאגט אין כמה מקומות, אז ס'איז דא א כרוז מן השמים מ'זאל תשובה טוהן, מ'הערט נישט דעם כרוז מ'האט פארשטאפטע אויערן, אבער דע כרוז איז דא, אז מ'איז זוכה, קען מען זוכה זיין צו הערן וואו דער אייבערשטער טרייסט אונז, אין נישט זיין פארשטאפטע קעפ, אין פארשטאפטע מוחות, נאר מ'זאל הערן ווי דער אייבערשטער זאגט נחמו נחמו עמי, אויף דע נוסח כו' אויף אלע שפראכן קען מען עס הערן, עכ"פ זאל דער אייבערשטער העלפען מ'זאל זוכה זיין טאקע אין דע געהויבענע וואכן,

ואכן צריכין לעורר בשבועות אלו שמגיעים עכשיו זמנים שיכולים להתרשל, כל אחד בבחינה שלו כאן ובחו"ל שיוצאים למקומות, צריכין להתחזק וליזהר על תפילה בציבור, ועל לימוד התורה, ולשמור כל אחד במקום שלו על שמירת עיניים ויראת שמים דער אייבערשטער איז איבעראל, דער אייבערשטער איז נישט נאר אין שטוב דער אייבערשטער איז איבעראל, דער אייבערשטער זעהט אלעס, כמו שיש עובדא מהה"ק הרבי ר' זושא זי"ע שנסע פעם על הדרך והבעל עגלה

מכניס כח, זאל דער אייבערשטער טאקע העלפן יעדער איינער זאל געהאלפען ווערן, קודם טאקע אלע וואס זיצן דא ביים טיש, זיי זענען די ערשטע וואס דארפן געהאלפען ווערן, און שפעטער אלע ארום אין ארום, אלע וואס האבן שייכות מיט אונז, אין די גאנצע וועלט, אלע יודן אין די גאנצע וועלט בכל מקומות מושבותיהם זאלן געהאלפען ווערן מיט אלע זאכן וואס מען דארף, "הגפן מאכט - הצלחה, געזונט, פרנסה, נחת", מ'זאל זוכה זיין יעדער איינער מיט אלע זיינע השפעות טובות מיט ברכות טובות, מ'זאל זוכה זיין טאקע צו א' אמת'ע נחמו נחמו, דער אייבערשטער זאל אונז טרייסטן, אוודאי מ'דארף זיין קודם צובראכן אז מ'זאל אים טרייסטן, אז מ'איז נישט צובראכן איז נישט דא וועם צו טרייסטן, אבער דער עולם איז גענוג צובראכן איינער איז צובראכן וועגן בית המקדש, אין איינער איז וועגין אנדערש צובראכן, אבער אינטערשטע שורה שטייט דאך אז אלע צרות קומט דאך פון חורבן בית המקדש,

עכ"פ דער אייבערשטער זאל העלפן דער אייבערשטער זאל אונז טרייסטן, טאקע טרייסטן, מ'זאל דערהערן דע טרייסט,

ראה באמצע הדרך על שדה אחד (של אחרים) שיש תבן קצוצים, ולא היה שם שומרים, והבעל עגלה חטף משם, בינטיל היי (מעט תבן), ורבי זושא צעק בקולות מען זעהט - מען זעהט, ומיד נתירא הבעל עגלה מאד וזרקן התבן בחזרה, והתחיל לגרש הסוס מהר שלא יחטפו אותו, ואח"כ כשנעשה רגוע שאל לרבי זושא, רבי מי ראה, אמר לו רבי זושא וואס הייסט ווער האט געזעהן דער אייבערשטער האט געזעהן (עי' קונט' דברו"ק פ' שלח דף ה), רבי זושא האט געהאט א כח אריינצוגעבן אין א בעל עגלה אז מען זעהט, והנה אנחנו לא רבי זושע ואין כאן בעל עגלות, אבל יכולים לשמוע שהקב"ה רואה,

זאל דער אייבערשטער טאקע העלפן מ'זאל זוכה זיין צו אלע השפעות טובות, צו אלע ברכות טובות, יעדער איינער זאל האבן זיין בייטל געלט, אלעס וואס מען דארף האבן, יעדער איינער זאל האבן גוטע

חברותות צו לערנען די הייליגע תורה, גוטע כוללים, יעצט קומט א נייער זמן, בחורים גייען אריין אין נייע ישיבות, א' וואו מען גייט זאל מען מצליח זיין, דאס זאל זיין דע עיקר קאפ פון א בחור זאל זיין דעי ישיבה, דע עיקר קאפ פון א יונגערמאן זאל זיין דעי כולל, ואפי' שיש עוד דברים לסדר, יהיו שם המוח ס'איז קיינמאל נישט שפעט, ואפי' בחור שבישיבה קטנה לא היה מוצלח כ"כ, כשמגיע לשיבה גדולה, יכול לקחת עצמו בחוזק גדול, וכן אברך ככולל, וכל דבר חדש נוטלים על עצמם עם פרישקייט, דער אויבערשטער זאל טאקע העלפן אז יעדער איינער זאל באקומען חיות דקדושה אין יעדע זאך מ'זאל הנאה האבן וואס מען לערנט, מ'זאל לערנען מיט א שמחה, מיט א פרישקייט, דע גאנצע לעבן זאל זיין מיט א פרישקייט מיט א שמחה דער אייבערשטער זאל העלפן מ'זאל זוכה זיין צום בנין בית המקדש ע"י ביאת משיח צדקינו במהרה בימינו אמן.

דברי אלקים חיים

מכ"ק מרן רבינו עט"ר שליט"א

רעוא דרעוין פרשת עקב תשפ"ו

לשמוע הרבה יותר כל הענין, הרה"ק הבעל שם הקדוש זי"ע אומר בפרשתו עה"פ ויענך וירעבך ויאכלך את המן למען הודיעך כי לא כו, ולכאורה למה התלוננו על המן ומה היה שם, ומפרש הבעשטה"ק נ"ע דבכל מאכל שאוכל האדם יש בהן ניצוצות, דלפני שברא הקב"ה העולם נפלו ניצוצות, לד' חלקי הבריאה דומם צומח חי מדבר שראוי לאדם להעלותם, משא"כ מן זה באה מיד מן השמים שלא היה אכילה ושתיה פשוטה כמו אכילה ושתיה גשמיים,

וממילא, ההדיוטות לא היה להם קורת רוח ממנו והרגישו רעבון מזה, וכמובן אנשים הגבוהים מהם נהנו מן המן והיה להם לחיות, וכהיום בזמנינו אפשר גם להסביר דיש יהודים שטוב להם במה שיש להם פת במלח תאכל ומים במשורה תשתה לפי הבחינה של דור הזה, ששמחים וטוב להם במה שיש להם והולכים ללמוד

איתא בזוה"ק (פ' שלח קעג.) בעת שהבן אומר תורה, מכתירים את האבא עם כתרים למעלה, ואכן יהא רעוא מלפני השי"ת, שיהיו דיבורים השווה לכל נפש, ויבינו מה שמדברים, ובאמת חשבתי שלא לדבר, דכבר יצא גליון של של"ס תורה פרשת עקב משנה שעברה מכ"ק אאמו"ר הק' ז"ל, ויכולים לומר שהיא צוואה, (שהיה של"ס תורה האחרונה), אבל צריכים להוסיף דיבור.

והיה עקב תשמעון וגו' פירשו כל הספרים הק' כא' בנוסח שלו, אחד על ענוה המרומז בתיבת עקב, ואחד על שמחה, דאין והיה אלא לשון שמחה, (ב"ר מב), שעי"ז יכולים לשמוע מצוות השם, ואכן "אענה אני את חלקי, שאם מחזיקין עצמם בענוה ובשמחה, אזי "תשמעון" את מצוות השם, ששומעים יותר מהפשט הפשוט, מען קען דערהערן העמקות של כל דבר, דכשיש לאדם ביטול עם שמחה אזי הוא בבחינה גבוהה, שיכול

לאהבה את ה' אלקיכם ולעבדו בכל לבבכם, צריכים לאהוב את השם וצריכים לעבוד את השם, דכשאוהבים את השם אין שום אהבה אחרת, דממילא הוא כך שאם כל האהבה הולך אל אהבת השם מתבטל ממילא כל אהבות אחרים, וכן לעבדו בכל לבבכם שאם עובדים את השם, צריכין רק לעבוד את השי"ת, וכתוב בפרשה (דברים י"ב) ועתה ישראל מה ה' אלקיך שואל מעמך כי אם ליראה, ללכת בכל דרכיו ולאהבה אותו ולעבוד את ה' וגו' איתא בסה"ק [ע' אוה"ח הק'] דאם יש לאדם יראה מגיעים ליראה עילאה, ואח"כ מגיעים ממילא לאהבה כו'. וכל הפרשה כאן הם שטיק יראה, שחזר משה רבינו מה שהיה בכלל ישראל במדבר וע"ז מגיעים ליראת שמים, [כמו שאמרו צדיקים על ספר דברים שהוא ספר מוסר] והשי"ת יעזור כל אחד במקום שלו ובזמן שלו שצריך "יראה" וכבר סיפרתי העובדא של הרבי ר' זושא זי"ע שאמר לבעל עגלה בעת שחטף תבן של אחרים, מען זעהט מען זעהט, ושאלו אח"כ מי ראה, ענה מה השאלה, השי"ת רואה הכל,

לכן צריכין לדעת שהקב"ה רואה כל דבר וכדאיתא ברמ"א (או"ח סי' א') שהקב"ה עומד עליו ורואה במעשיו, והקב"ה רואה

בכולל ועובדים השי"ת וכ"א מה שעושה, והם בשמחה ומאשרים, ואח"כ יש יהודים שצריכים עוד דברים לצאת ולבוא, וגם בחורים בשיבה, יש בחורים שיכולים לשבת וללמוד במנוחה ושלוח, ויש בחורים שלא יכולים ליהיות במנוחה כו'.

וממילא ענין זה חזינן במן, שבני ישראל בני עליה היו שמחים ומאשרים עם המן והי' להם שייכות וחיות עם המן, ולהיפך ההדיוטות היו להם עינוי ורעבון מזה, ומשה רבינו חזר זה ויענך וירעיבך וגו' שזה פגם, שלא טוב מה שעשו, ולכן חזר זאת עוד פעם, [כמו שהאר"י רבינו שליט"א בפ' דברים שבזה שהזכיר החטאים והוכיח אותם תיקן בזה הכל] עוד איתא בפרשתן והיה אם שמוע תשמעו אל מצוותי (יא, יג) ואומרים פרשה זו של ק"ש שני פעמים בכל יום וכמ"ש בכתר פעמיים באהבה שמע ישראל, ואיתא דהקריאת שמע של שחרית נותן שמירה על היום, והקרי"ש של ערבית נותן שמירה על הלילה, ולכן קורין ק"ש שני פעמים שיהיה אחד על היום ואחד על הלילה,

ועכ"פ זהו הכוח של ק"ש, והיה אם שמוע תשמעו אל מצותי אשר אנכי מצוה אתכם

השי"ת צריך להתחדש, דהעולם בנוי עם התחדשות (כמ"ש המחחד בטובו בכל יום מעשי בראשית), ובכל פעם יש התחדשות, וכשמגיע ראש השנה הקדוש יש התחדשות בבריאה, ותובעים מן האדם הרבה יותר ממה שהוא עכשיו, ולא תובעים יותר מן הכוחות שלו, דבאמת יכול האדם להגיע הרבה יותר כמו שאומרים שרק עשרים פראצענט של הראש הולך לשימוש, ויכולים להוציא הרבה יותר מן הראש,

ולכן צל"ד שמגיעים זמנים גבוהים צריכין לנצל הימים והלילות, ולנצל את הראש לחשוב אין יודישקייט, לחשוב עבודת השם, לחשוב בלימוד התורה, ואכן נקבל כולנו ביחד כל אחד שהשעות שלומד לא יפסיק שהיצה"ר מסית על זה שאותן השעות שלומד האדם יהיו לו הפרעות, טלפון כאן וכאן, ולסדר זה וזה, אבל צריכים לקבוע ששעות אלו שלומד, אין שום שייכות עם העולם, ועל זה אמר הכתוב (במדבר יט-יד) זאת התורה אדם כי ימות באהל, ודרשו ז"ל (שבת סג) אין התורה נקנית אלא במי שממית עצמו עליה, היינו שבשעת שלומד אז אין עולם, שהעולם מתה בשעות אלו, ואין עולם עכשיו רק תוס' שלי וטורי זהב שלי ומה שלומד, ואין יותר מזה, ומורה

גם המחשבה, אלא שעל מחשבה לא יכולים לדון יהודי דמחשבה בא ויוצא, אבל על מעשה הקב"ה עומד עליו ורואה במעשיו, והקב"ה רואה כל אחד שבא להתאסף בשלוש סעודות, ובודאי מתאספים קודם לשיר זמירות הקדוש, ואח"כ מתאספים כדי להתחזק כ"א בעבודת השם, ורוצים להתחזק, בכל שבת עולים לעולם גבוה (העכערע עולם) ובכל שבת עולין לבחינה גבוהה, ובשבוע שלומדים בהתמדה יש שבת גבוה יותר, וכן הלאה, וצריכין להתחזק הלאה, ובפרט שמגיעים כבר הזמנים של ימי אלול וראש השנה, וכמו שאדם עושה חתונה לבנו אינו יכול ללכת ממש שבועיים לפני החתונה לקנות השטריימל וכל הבגדי שבת, וכל צרכי הבית, אלא שעושים הכנה כ"א לפי מנהגו או חודש לפני החתונה או שני חדשים או יותר, וכן הוא הדבר שמגיע חודש אלול שהוא הכנה לר"ה, כידוע מכל הדורות, אמנם בזמנינו שהוא עולם טוב יותר (בעסערע וועלט) עושים ג"כ הכנה לר"ה יותר טוב, וליהיות עם הבנה טובה לחודש אלול, ומט"ו באב יש שכבר התחילו לומר תיקוני זוהר שאמרו צדיקים אז מען רוקט שוין די בענק אויבן אין הימל,

וכל אחד אפי' שלומד ומתפלל ועובד

אנשים שהולכים שבועות שלמים וחדשים ולא נכשלים והכל משום שמנסים ללכת עם שמירת עיניים, וצריכים ללכת עם שכל ולהיות בשמירת עיניים, וחופץ מזה שהוא סגולה לזכרון כמ"ש ולא תתורו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם אז למען תזכרו,

ואסיים בענין דלעיל דכשמגיע זמן של חודש אלול צריך לראות כל אחד להוציא הכוחות שיש לו בקרבו, כמו שדברנו לעיל שיש לכל אחד כוחות הרבה יותר ממה שהוציאו, ואפי' אם נאמר שכבר הגיע ליהיות מורה הוראה, יכול ליהיות הרבה יותר ממורה הוראה, ולאו דווקא מורה הוראה, יכול להיות בעבודה ותורה ויראת שמים, ולכן כל אברך שחושב שהוא כבר בעל עבודה גדול, ומתפלל באופן היותר טוב ועושה באופן היותר טוב, ויודע כל ההלכות באופן היותר טוב, יש לו עדיין כוחות שיכול להתגדל גבוה ויותר גבוה, ובפרט שמגיע שנה חדשה עם השפעה חדשה, ודנין את האדם עוד פעם על כל מהלך החיים שלו,

לכן צריכין לבקש בעת שאומר זכרנו לחיים מלך חפץ בחיים, שיחיה חיים גבוה, [א העכערע סארט לעבן] ולא לחיות סתם

הוראה לא נהיה מלהרים בכל רגע טלפון ואפשר דאחמ"כ מוכרח להרים טלפון שאין לו ברירה, אבל זה ודאי שלפני שנהיה מורה הוראה לא הרים טלפון בכל זמן, ועוד דברים אחרים וצריכין להתעלות בעבודת השם, כל אחד יש לו כוחות משונות שלא ניצל אותם עדיין, ואפי' חצי מן הכוחות שלו או יותר עדיין לא ניצל, הן מן הראש והן מן המחשבה והן מן היגיעה, לכל אדם יש כוחות גדולות בקרבו, ולא מנצלים אותם שאין אחד שדוחף אותו, או עוזר אותו, אבל אין ברירה שצריכים לקחת כ"א בעצמו ולהתחזק בעצמו בתורה ועבודה ויראת שמים, וגם בשמירת עיניים, אין ברירה מוכרחין לדבר מזה עוד פעם, דבכל רגע הולכין על הרחוב, ובכל פסיעה שנייה הולכים שוב על הרחוב, וצריכין להתחזק בשמירת עיניים, ושמירת עיניים ניתנה לכל אחד, ולכל בחור ובחור אין נפ"מ מן הוא, שמירת עיניים הוא יסוד היסודות, ואין אחד שיכול להוציא עצמו מזה, מן הגדול אל הקטן, דאם אין שומר על העיניים למה יש לך אח"כ טענות על דברים אחרים,

וממילא צריכים לעשות השתדלות פשוטה, וכשהולכים עם שמירת עיניים עוזר הקב"ה שלא נכשלים, ויש להם שמירה, ואני מכיר

לילך גבוה (העכער), ובלא זה צריכין גם ללכת העכער, כמו שאמרתי דאם העולם הולך העכער בדברים שלהם צריכים גם אנחנו ללכת העכער בדברים אלו,

ואכן יעזור השי"ת שנזכה כל אחד להגיע אל שורש נשמה שלו אל תכלית שלו בעולם, ושיתגלה לכל אחד ואחד מה שצריך ללמוד ואיפה שצריך ללמוד, וכן לעבודת השם ידע מה עבודה שלו, ומה תיקון המידות שלו, ואיפה צריך לתקן יותר, ואי"ז דבר פשוט, שיש דברים שונים שעושה, והדברים ההכרחיים שדווקא הוא צריך לעשות עוזב ומניח, ולכן יעזור השי"ת שיהיה סייעתא דשמיא לכל אחד ואחד, ועל הדברים שהוא צריך לעשות שיוכל לעשות, ושנזכה להכין אל זמנים הקדושים אל אלול אני לדודי ודודי לי, ומלפנים היו לומדים מטה אפרים והיום יכולים ללמוד גם משנ"ב ועוד דברים אחרים, שצריכים להיות אויסגעקאכט עם ההלכות, ובימי זק"ק זי"ע היו לומדים ספר שער המלך על זה,

ועכ"פ צריכים לעשות הכנה על ראש השנה, וליהיות שייכות עם הראש השנה, ושייכות עם הלכות תקיעות והל' יום כיפור והלכות סוכות, ואכן עי"ז יעזור השי"ת שנזכה

עם טמטום אלא זכרינו לחיים מלך חפץ בחיים וכתבינו בספר החיים, שספר החיים הכוונה לתורה הקדושה שיזכו להכתב בספר החיים ליהיות מן הזוכים בתוה"ק כמ"ש אצל התורה כי חיים הם למוצאיהם וגו' (משלי ד כב), ובודאי יש בה גם פשט הפשוט, [שיחיה כפשוטו]. והכל יש, ואכן יעזור השי"ת שנזכה לזה, ידוע העובדא עם הגאון הגדול הנציב זי"ע שאמר על עצמו דאם היה שומע לקול אביו בילדותו שילך לעבוד, ולא לילך לישיבה, היו שואלים אותו אח"כ למעלה איה הספרים שלך, וכן הוא לכל אדם בעת שיעלה למעלה ישאלו אותו איפה הוא הספר שחיברת, ומה כיוונת בשמו"ע בברכה הראשונה וברכה שניה כו'. ואם יענה אני יודע אני מבין בכוונות, הלא אבי לא כיון מעולם וזקיני לא כיון מעולם, אני יהודי פשוט, דהיינו שהוא כמו דור הקודם, ואז יענה אותו, טעכנאלאגיע היה לך באופן יותר טוב עם אותיות חדשות או עם שטותים אחרים, ושם לא יטעון שאביו או זקיני כתב על קלף עם אותיות כפשוטו ולא עם השיפורים של היום, ודווקא בתפילה בשמו"ע עם כוונות שמתחילין לדבר מעט העכער, אז אומר שטוב לו כמו האבא, אבל כשצריכין להתקרב למשיח צריכין

לתקיעות כשרות, ונזכה להתעזות ביו"כ
 כמו יהודים, ונזכה לארבעה מינים קדושים,
 הנה הימים באים, ס'איז קומט שוין אט
 אט, הנה הימים הקדושים באים, וצריכים
 להיות בהכנה לימים הקדושים, ולהיות
 בתמימות עם ימים הקדושים, ולהיות
 בפנימיות של ימים הקדושים, ולא שדברים
 הצדדיים יהיו לדבר אצלו, אלא הפנימיות

והתמימות של ימים הקדושים, שלא יהיו
 קרוע משני עולמות ח"ו, אלא שנזכה להיות
 דבוק בחי החיים ודבוק אל הדבר, ולא
 ליהיות עסוק בדברים אחרים, ולא יפול
 לנסיונות, אלא שיוכל להחזיק עצמו המוח
 ברור והמחשבה ברור איפה שנמצאים,
 יעזור השי"ת שנזכה לבנין בית המקדש ע"י
 ביאת משיח צדקינו במהרה בימינו אמן.